

snarere i, at det er uhyre vanskeligt for Landbruget at opgøre sine Indkomster. Det er ikke saa nemt og i alt Fald ikke nær saa ligetil som for dem, der sidder med de faste Indkomster, og heller ikke saa nemt og ligetil som for dem, der beskæftiger sig med Handel og Industri. Dette maatte maaske være en Undskyldning, hvis det ellers med Rette kan siges, at Landbrugets Indkomster bliver mindre beskattet end f. Eks. Industriens og Handelens. Men dertil kommer et andet Forhold. Det er min absolutte Opfattelse, og jeg har dog noget praktisk Kendskab til Skatteborgeres Forhold baade i By og paa Land og noget praktisk Kendskab til Ligningsforhold, at hvis Indkomsterne maaske bliver mindre beskattet paa Landet, saa bliver til Gengæld Formuerne sikkert stærkere beskattet paa Landet end i Byerne. Det er nemlig langt lettere for Ligningsmyndighederne i Landdistrikterne at opgøre de enkeltes Formuesforhold, end det er i de større Byer. Jeg vil ikke sige, at det er saaledes; jeg vil ikke paastaa, at Byerne slipper billigere i Formueskat, men jeg vil blot fremhæve, at for Ligningsmyndighederne er det langt vanskeligere at opgøre Formueforholdene i Byerne end paa Landet; det omvendte er maaske Tilfældet for Indkomsten. Dette være sagt til Belysning af den Kritik, som har været rejst over en ujævn Ligning.

Jeg sagde før, at der, for saa vidt Lovforslaget skulde være vedtaget inden Udgangen af Marts Maaned, var levnet det høje Ting en meget kort Tid til Behandling af det, ganske særlig i Betragtning af, at det har været vanskeligt for det høje Landsting at følge Forhandlingerne paa de sidste Stadier i Folketinget. Vi har jo ikke kunnet faa oplyst, hvad der er sagt som Begrundelse for de Ændringsforslag, der er blevet vedtaget i Folketinget ved anden og ved tredje Behandling, og vi har heller ikke været i Stand til at følge, hvad der er sagt om de Ændringsforslag, som er blevet stillet, og stillet af ret store Partier, men som ikke er vedtaget. Vi kender ikke noget til disse Forhandlinger udover den Betænkning og de Ændringsforslag, der foreligger. Det vil derfor maaske allerede paa nærværende Tidspunkt være naturligt, at jeg paa mit Partis Vegne udtaler, at den Tid, der paa denne Maade er levnet Landstinget til Behandling af dette Forslag, er for kort, og at vi fra vor Side, skønt det vil være forbundet med visse Vanskeligheder, ønsker en Udvalgsbehandling. Og om denne Udvalgsbehandling tør jeg ikke love, at den kan slutte inden den 1. April. Dette vil jeg gerne sige allerede paa

nærværende Tidspunkt, men i øvrigt kan mit Parti antage Lovforslaget, som det foreligger, og vi betragter det som forbedret gennem dets Behandling i Folketinget, som jeg allerede har gjort opmærksom paa. Jeg vil derfor, idet jeg slutter med en anbefaling af det foreliggende Forslag, tillade mig at gentage, at jeg muligvis paa et senere Tidspunkt af Forhandlingerne vil foreslaa Lovforslaget henvist til en kort Udvalgsbehandling.

Bramsnæs: Den ærede Ordfører for Venstre udtalte i Begyndelsen af sit Foredrag noget om, at det i det væsentligste tilkom Folketinget at afgøre Skattespørgsmaalene paa Rigsdagens Vegne; da Folketinget jo gennem Finansloven havde det finansielle Ansvar for Statens Indtægter og Udgifter, maatte det ogsaa have den væsentligste Indflydelse paa de Skattelove, der skulde vedtages. Jeg kan ganske slutte mig til denne Udtalelse af Venstres Ordfører; ogsaa jeg mener, det i særlig Grad er Folketinget, som ifølge vor Forfatnings Udvikling er bestemt til at præge de Skattelove, Rigsdagen skal give. Jeg kan derfor ikke deltage i de Beklagelser, som er fremsat over, at Lovforslagene er kommet saa sent til Landstinget; jeg skulde for mit Vedkommende gerne være med til at indtage en noget tilbagetrukket Stilling til disse Spørgsmaal, hvis man fra de andre Partiers Side var villig dertil. Det forekommer mig imidlertid, at den ærede Ordførers Udtalelser i den sidste Del af Foredraget ikke helt stemte med de førstnævnte Udtalelser, idet det syntes, som om det ærede Medlem i noget truende Ord gav Udtryk for en Tvivl om, at Lovforslaget kunde blive ført igennem Landstinget inden 1. April, men det er jo muligt, at disse truende Ord ikke skulde tages alt for højtideligt — det vil den senere Udvikling vise.

Den ærede Ordfører for Venstre var i nogen Grad inde paa en almindelig Præcisering af de Skatteprincipper, som man fra Venstres Side, formentlig navnlig fra Landstingsvenstres Side, ønsker at anlægge ved denne Lejlighed. Jeg skal for mit Vedkommende renoncere paa at komme ind paa en Udredning af mit Partis almindelige Skatteprincipper, idet jeg gaar ud fra, at de er saa nogenlunde kendt af den danske Befolkning — de er fremsat og motiveret saa ofte i Folketinget. Jeg kan kun tilføje, at de Skatteprincipper, der fra mit Partis Side er arbejdet for i Folketinget, er de samme som dem, vi i Landstinget vil arbejde for. Jeg tror derfor, det for mit Ved-